

[Christmas Møller.]

nogle enkelte Foranstaltninger, f. Eks. Egaliseringsfonden fra 1923, herskede, saa spørger jeg: Var dette en Tilstand, hvorom det ærede Medlem vil sige, at i hvert enkelt Tilfælde fik vi det, som han nu siger, vi skal have, den effektive Kurs, saa vi kan se, hvad Kronens eller Sterlings virkelige Stilling er.

Det ærede Medlem maa forstaa, at naar det er det ærede Medlem og hans oppositionelle Parti, der har ført Rigsdagen ind i denne Ordning, og det ærede Medlem saa indtager den Stilling, han gør, bliver mit Svar naturligt det, det har været, henvisende til, hvad vi særlig ønsker.

Og det ærede Medlem maa ogsaa forstaa, hvad der er det store, vigtige og afgørende Problem i hele dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem fremhæver selv saa stærkt, at det er Landbruget, som fører de 80 pCt. af alle vore fremmede Penge hjem, dette Tal, som alle i den politisk-økonomiske Diskussion mange Gange har brugt, og det store Spørgsmaal er da, om man ikke faar for lidt for denne fremmede Valuta, for denne Sterling. For et Sind, der er optaget af Livets store Vanskeligheder og de meget vanskelige økonomiske Forhold, der er for Landmanden, vil det meget let komme til at se saadan ud: Ikke blot forlanger man alle disse Sterling hjem, men paa Christiansborg opretholder Regering og Rigsdag en Ordning, saaledes at Landmanden faar for lidt for de Sterling, han fører hjem.

Derfor vil jeg have Lov til at sige, at det er et Spørgsmaal, som jeg tror — og deri er ogsaa andre i denne Sal udenfor mit Parti sikkert enig med mig —, man maa have klart og tydeligt klaret i Udvalget og derigennem for Befolkningen. Thi vi kan ikke have det paa den Maade, at et stort Erhverv, der er af den nævnte økonomiske Betydning, blot i mindste Maade skulde føle sine Interesser krænkede, saaledes som det alligevel, bag ved det hele, ligger i den Tale. Det vilde være saa meget urimeligere, som det ærede Medlem gennemførte og inaugurerede denne Ordning, ikke af nogen som helst anden Grund end, fordi det ærede Medlem sagde, at det for Landbrugets Skyld var nødvendigt at gennemføre Ordningen i Januar.

Niels Frederiksen: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at det ved første Behandling af en saa vigtig Sag som denne er nødvendigt, at man faar de store Linier klaret, dels med Hensyn til,

hvad man har opnaaet og ønsker at opnaa i Fremtiden ved den Ordning, der foreslaas, dels hvad man risikerer ved at forandre den.

Jeg vilde ogsaa sætte Pris paa, om det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal klart vilde sige, hvad han forstaa ved den frie Valutanotering, om den fremmede Valuta skal føres hjem og paa hvilken Maade.

Dernæst siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal: Lad os faa den Ordning, de har i Norge og Sverige. Jeg skal dertil sige, at den kan ikke med samme Virkning overføres paa danske Forhold. Deres Omsetningsforhold, deres Bankteknik, deres Handel med Omverdenen ligger paa en helt anden Maade, og det kan derfor ikke have den samme Virkning her. Det ærede Medlem fremhævede saaledes selv, at vi har en større Eksportindtægt og ogsaa et større Importbehov, vi faar Eksportbetalingen regelmæssigt fra Uge til Uge, men netop deri ligger Faren for, at Pengepolitikken kan paavirkes ved Spekulationens Indsats langt stærkere end i vore Nabolande.

Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremhæver, at han ikke kan faa nogen Forklaring paa den Forskellighed, der hersker paa dette Omraade, maaske fordi vi har den socialdemokratiske Regering, vil jeg sige til det ærede Medlem, at der ligger jo paa det ærede Medlems Bord en Forklaring fra al Sagkundskab i Danmark paa det banktekniske Omraade, som udtrykkeligt gør opmærksom paa, hvordan Forandringen er. Der kan ikke gives anden Forklaring paa den Forskellighed, der hersker, og naar det ærede Medlem ikke kan løse sig tillædsstillet med den Forklaring, den eneste, der kan gives, kan det ogsaa være, fordi vi har en Oppositionsfører for et Parti, der ikke vil forstaa den Forklaring, der bliver givet.

Jeg har Lyst til at prøve paa at klare, hvad der vilde ske, hvis man kunde gaa ind paa at forandre de bestaaende Forhold og give den frie Notering af Valuta Raadighed herhjemme. Der vil efter min Optattelse indtræde det Forhold, naar man udsteder Valutaattester for Vareindførsel for visse Perioder og i ret stort Omfang, at de Mænd, der skal anvende disse Valutaattester, kommer til at gaa ud i Markedet og sikre sig et ret stort Kvantum af fremmed Valuta for at kunne klare deres Forpligtelser og modvirke, at de kommer ud for Tab den Dag, da de skal bruge den fremmede Valuta for at effektuere den Handel, som Attesten hjemler.

Jeg er enig med Hr. Christmas Møller i den Betragtning, at dette i den tørste Tid